

Kuća obitelji Garagnin u Kaštel Starom

Celio-Cega, Fani; Šverko, Ana

Source / Izvornik: **Zbornik III. kongresa hrvatskih povjesničara umjetnosti, 2013, 201 - 206**

Conference paper / Rad u zborniku

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:254:042499>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2023-09-29**

Repository / Repozitorij:

[PODEST - Institute of Art History Repository](#)

Kuća obitelji Garagnin u Kaštel Starom

Po uzoru na način života staroga trogirskog plemstva, ponajviše obitelji Cippico, osnivača Kaštel Staroga, trogirski obitelj Garagnin, pripadnici novoga plemstva koji su se uzdigli i obogatili tijekom 18. stoljeća, podižu 1741. godine svoj ladanjsko-gospodarski sklop uz obalu na zapadnom rubu naselja.

Kultura ladanja na kaštelanskom području postoji od srednjeg vijeka. U renesansno doba ladanjski su kašteli bili ishodišne točke naselja koja su se organizirala oko njih. Koriolan Cippico (1425. – 1493.) 1476. godine izgradio je prvi kaštel izvan grada, uz koji je imao renesansni vrt. Služio mu je za odmor i inspiraciju daleko od gradske vreve. Koriolanov kaštel bio je sagrađen u moru i okružen jarkom te spojen s kopnom pokretnim drvenim mostom koji se spuštao na kameni most. Takav način gradnje zasigurno je bio temeljen na strateškim razlozima. Planski koncept ostalih kaštela između Trogira i Splita, s pripadajućim naseljima, slijedio je primjer Kaštel Starog: pred kaštelom se formirao seoski trg, oko kojega se unutar zidina smjestilo minijaturno naselje, organizirano slijedom nagona i kulture prostornog planiranja.¹ To je rezultiralo sustavom mjesta s različitim omjerima ruralne organičnosti i urbane pravilnosti. Od 17. stoljeća krenulo je širenje kaštelanskih naselja izvan zidina. Aristokrati i trgovci počeli su u njima graditi svoje *casine*-ljetnikovce. Urbano-ruralnoj sintezi u društvenom životu i kulturi stanovanja ponajprije je doprinosa suživot Kaštelana s aristokratima-posjednicima.²

Casa di campagna Garagninovich, kako se naziva u arhivskim dokumentima s kraja 18. stoljeća, nalazila se između obiteljskog vrta i ograđenog dvorišta. Prema Garagninovima, dominantnim vlasnicima na tom području, dio obale prema Kaštel Novom dobio je naziv *Garajinovic*.³ Zahvaljujući sačuvanim imovnicima, nacrtima i fotografijama te analizi postojećeg stanja, možemo pratiti funkcionalne i formalne promjene sklopa te međuodnose njegovih osnovnih elemenata: građevina, dvorišta i vrta, od gradnje sredinom 18. stoljeća pa sve do današnjih dana.⁴

Obitelj Garagnin

U 17. stoljeću Garagnini su mletački građani, trgovci, koji se u potrazi za novim tržištem nastanjuju u Trogiru.⁵ Za četrinstoljetnog boravka u Trogiru stalno su održavali vezu s Italijom.⁶ Neki su se članovi obitelji osjećali Hrvatima, što je

vjerojatno bila posljedica njihovih ženidbi s članovima domaćih, hrvatskih obitelji, sklopljenih često kako bi učvrstili svoj položaj u društvu.⁷

Kao uspješni trgovci stekli su veliko bogatstvo koje im je osiguralo povlašteni položaj i otvorilo vrata političkom, znanstvenom i društvenom angažmanu. Prvi glasoviti član obitelji je Ivan Luka stariji (1722. – 1783.), rapski biskup, kasnije splitski nadbiskup. Njegovi nećaci, braća Dominik i Ivan Luka mlađi, bili su naročito utjecajni za vrijeme francuske vlasti u Dalmaciji. Dominik (1761. – 1848.) je u to doba obavljao važne upravne funkcije. Napoleon ga je odlikovao Legijom časti i dodijelio mu titulu baruna. Ivan Luka (1764. – 1841.), agronom i ekonomist po struci, istaknuti fiziokrat, pisac, ponajprije je radio na unapređenju dalmatinske poljoprivrede. Zajedno su upravljali obiteljskim imanjima. Dominik nije imao djece pa je jedina nasljednica obiteljske imovine bila Lukina kći Katarina. Ona se 1840. udala za zadarskog plemića Antonija Fanfognu. Ženidbenim ugovorom srodili su se u obitelj po prezimenu Garagnin-Fanfogna.⁸

Sklop Garagninovich u Kaštel Starom: od gradnje do restauracije

Natpis uklesan u kamenu nad portalom dvorišnog zida sklopa sadrži prvi stih Psalma 115: *Non nobis, non nobis, Domine / Sed nomini tuo da gloriam*, te 1741. kao godinu gradnje i 1858., godinu obnove.⁹ Sklop je bio građen za trogirskog građanina Ivana Garagnina (1700. – 1760.) koji je 1720. oženio Jerku Bevilaqua iz Hvara.¹⁰ Ivan je otac Ivana Luke starijeg i Antuna Marije koji je stekao plemićki naslov, a oko godine 1763. gradio novu kuću u Trogiru te potom obnovio i starije građevine iz različitih razdoblja u njezinu bliskom okruženju i tako zaokružio obiteljski stambeni sklop.¹¹ Ivan je dakle s obitelji živio u starijem dijelu trogirske palače, a u Kaštelima je podigao za svoje potrebe, ponajprije gospodarske a potom i ladanjske, kuću s vrtom i zatvorenim gospodarskim dvorištem. Njegov će unuk, Ivan Luka mlađi, oko 1800. godine pokrenuti opsežne graditeljske planove za moderniziranje trogirski obiteljske rezidencije te za gradnju klasicističke ladanjsko-gospodarske vile u Divuljama koja je trebala služiti kao središte obiteljskoga poljoprivrednog gospodarstva.¹²

Prostorna organizacija kaštelanskog sklopa Garagninovich karakteristična je za ladanjsko-gospodarske cjeline u Dal-

maciji još od 15. stoljeća. Katastarski plan Kaštel Starog iz 1831. pokazuje jasnu trodjelnu podjelu (dvorište – kuća – vrt) okomitu na komunikaciju.¹³ Ovakve sklopove karakterizira izduženost jer se njihovi elementi u pravilu nižu od mora, kao glavne komunikacije, prema unutrašnjosti bloka.

Sklop Garagninovih je introvertiran. Glavna građevina nije sudionik javnog prostora, već je uvučena od pročelja iza izduženoga ograđenog dvorišta. U dvorištu je mala konoba zauzimala njegov jugozapadni ugao, a gospodarska se prizemnica nalazila duž istočne dvorišne strane. Uz sjeverno začelje kuće bila je priljubljena prizemnica-štala, iza koje se protezao vrt. O izvornom izgledu sklopa svjedoče tlocrt prizemlja i prostorni prikaz sklopa koje je za braću Garagninove izradio mjerik Ivan Danilo 10. prosinca 1798. godine.¹⁴

Trogirska rezidencija Garagninovih je prema lokaciji i prostornoj organizaciji ponajprije gradska stambena palača, dok je planirano (i većim dijelom podignuto) klasicističko zdanje na gospodarstvu u Divuljama jednoznačni primjer vile na gospodarstvu. Među njima je inverzija funkcija nezamisliva. Kaštelanska je pak dvokatnica Garagninovih podatna za promjene. Građena kao dio ladanjsko-gospodarskog sklopa unutar ruralno-urbanog naselja u blizini Trogira i Splita, namak poljoprivrednih imanja, ima mogućnost transformacije ladanjske uloge u stambenu tek promjenom unutarnjeg uređenja. To se i dogodilo kada se Dominik Garagnin nakon duljeg službovanja vratio u trogirski kraj, što potvrđuju i sačuvani imovnici.

Imovnici kuće i nekadašnji unutarnji izgled i oprema

Među arhivskom građom fonda Garagnin-Fanfogna koji je pohranjen u Državnom arhivu u Splitu, čuva se nekoliko imovnika kuće.¹⁵ Najstariji je iz godine 1798., a primjerak iz 1803. prijepis je prvoga, tek s manjim izmjenama.¹⁶ Svjedoče da je kuća u to vrijeme služila za potrebe gospodarstva, trgovine i ladanja.

Imovnik iz 1848. godine sadržajno je najopširniji budući da je služio za utvrđivanje ostavine.¹⁷ Sačinjen je nakon smrti Dominika Garagnina koji je kuću pretvorio u svoj dom, po povratku iz Dubrovnika, pa zatim i Ljubljane gdje je službovao za francuske uprave.¹⁸ Analizom imovnika stječemo jasnu sliku o rasporedu prostorija i opremljenosti, odnosno imamo uvid u njihovu svakodnevicu. Imovnici s kraja 18. i početka 19. stoljeća opisuju kuću započevši od prvog kata, slijedi drugi kat te polukat-potkrovlje, a potom se vraćaju na prizemlje. Svaki je kat imao po tri sobe: prvi kat veliku spavaću sobu, mali salon i malu spavaću sobu; drugi kat veliku spavaću sobu, malu spavaću sobu te blagovaonicu; potkrovlje, odnosno polukat, kuhinju i sobicu za poslugu. U prizemlju su opisana skladišta, trgovina pokraj koje je bila soba namijenjena osobi koja je stalno boravila u kući i prodavala proizvode, te štala i konobe.

Imovnik iz 1848. na tragu je prethodnih, ali je znatno temeljitiji u opisima uporabnih predmeta i namještaja, općenito unutarnje opreme kuće. Sastavljač imovnik započinje opisom kuhinje koja je bila vrlo dobro opremljena predmetima za kuhanje. Potom slijedi opis prostorija na drugom katu,

jednak kao i u prethodnom imovniku: spavaće sobe, *portika*¹⁹ te male sobe, također namještenih onodobnim namještajem, čije su zidove krasile brojne vrijedne slike. Na prvom katu ponovno se navodi velika spavaća soba, *portik* s malim salonom te mala spavaća soba. Posebno je nabrojeno i opisano donje rublje, posteljina, oprema stola, porculan, staklo i srebrnina, odnosno svi uporabni predmeti u kući koji su se nalazili u ormarima, kredencima i u škrinjama. Imovnik završava opisom prizemnih prostorija, dva svjetlarnika (luminara) u potkrovlju te popisom hrane koja je još ostala u kući.²⁰

Kaštelanska kuća Garagninovih: od obnove 1857. godine do danas

Podatak o obnovi sklopa sredinom 19. stoljeća s natpisa nad dvorišnim portalom usmjerio nas je u potragu za arhivskim nacrtima iz tog razdoblja, među kojima smo pronašli dosad nelocirane nacрте Josipa Slade (1828. – 1911.), istaknutog arhitekta neostilske arhitekture.²¹

Kada su, nakon Dominikove smrti, Katarina i Antonio Garagnin-Fanfogna naslijedili obiteljsku ostavštinu, nastavili su stanovati u trogirskoj palači. Ambiciozan projekt vile u Divuljama ostao je nedovršen, pa su, kako vidimo po Sladinu projektu, kuću u Kaštel Starom ponovno preobrazili u ladanjsko-gospodarsku.

Projekt se sastoji od dva lista dimenzija 32,5x47,2 cm, iscrtana crnim i crvenim tušem. Na listu pod naslovom *Progetto di ristauro* prikazani su tlocrti prizemlja i prvoga kata s pratećim legendama i oznakom presjeka. Na drugom se listu ispod tlocrta drugoga kata s legendom nalazi prethodno označen presjek kroz gospodarske građevine koji u pogledu sadrži glavno pročelje kuće. Oba nacрта su potpisana, bez datuma.

Oznaka postojećeg (crno) i planiranog (crveno) na tlocrtu, uz primjenu podataka iz imovnika, omogućuje nam usporedbu odnosa volumena i organizacijske sheme s planiranom adaptacijom. Dok je izvorni sklop imao malu konobu u jugozapadnom kutu dvorišta i gospodarsku prizemnicu duž istočne dvorišne strane, Sladinom se intervencijom na zapadnoj strani dvorišta pojavila simetrična gospodarska građevina. Nad objema su bile planirane terase na koje se izlazi vratima u nivou prvoga kata glavne zgrade. Njezin je volumen proširen prema Sladinu projektu do istočnog ruba parcele gdje je prije bilo maleno gospodarsko dvorište. Štala s bunarom na sjeveru, izvorno prizemnica, nadograđuje se do visine glavne zgrade i integrira u njezin volumen. Nad prizemljem se tako u novoj dimenziji dižu tlocrtno potpuno odijeljeni muški kat, za gospodara, i ženski, za gospodaricu, s privatnom kapelicom kakvu su Garagnini imali i u svojoj trogirskoj rezidenciji.²² Kuća završava četverostrešnim krovom.

Analizom današnjeg stanja i fotodokumentacije možemo utvrditi u kolikoj je mjeri Sladin projekt bio realiziran, te razlučiti naknadne intervencije, vidljive na fotografijama s početka 20. stoljeća, kao i one obitelji Škarica Žikov koja je kuću kupila 1914. i potom je nadogradila za svoje potrebe.²³ Nekadašnji sklop Garagninovih danas je stambena zgrada s ugostiteljskim sadržajem u istočnoj prizemnici u dvorištu.

Dvorišni zid prema obali je u osnovi sačuvan, kao i dvorište s gospodarskim građevinama. Glavna zgrada, iako bitno nadograđena i preoblikovana, zadržala je izvorni položaj i tlocrtnu površinu prema Sladinu projektu. Usprkos namjeni prizemlja, sklop građevina se zbog svoje arhitekture i dalje doživljava kao zatvorena jedinica unutar naselja.

Zaključak

Značaj povijesne arhitekture određuje se identifikacijom izvornih oblikovnih i funkcionalnih vrijednosti, upoznavanjem s promjenama koje je doživjela pa zatim i njihovom valorizacijom. Zahvaljujući istraživanju možemo prepoznati bitne elemente ovog sklopa unatoč brojnim kasnijim intervencijama.

O snažujući veze s prošlosti u naseljima koja nekontrolirano rastu, uspostavljamo kontinuitet koji je nužan za orijentaciju u nabujalom prostoru. Sklop Garagninovih u Kaštel Starom postupno se prilagođavao i održao kao primjer tipološki prepoznatljive arhitekture unutar nekada ladanjskog prostora kojim danas još uvijek prevladavaju ekološki problemi i divlja izgradnja nastali kao posljedica industrijalizacije nakon Drugoga svjetskog rata. Istraživanje i pisanje pomaže u shvaćanju arhitekture, a time i definiranju pristupa njezinoj obnovi. Isticanjem što većeg broja povijesnih građevina u nedovoljno artikuliranom kaštelanskom prostoru mogli bismo ukazati na njegove zanemarene mogućnosti, postupno ga u cjelini prevrednovati i spriječiti zaborav.

Bilješke

1
VJEKOSLAV OMAŠIĆ, *Kaštela od prapovijesti do početka XX. stoljeća*, II., Kaštela, 2001., 152–157; KATE MARASOVIĆ, *Kaštelanski kašteli*, disertacija, Zagreb, 2002.; JOŠKO BELAMARIĆ, *Nota za Tripuna Bokanića i Koriolanoviće* (uz razgovor o Duknovićevu sv. Ivanu u Trogiru), u: *Studije iz srednjovjekovne i renesansne umjetnosti na Jadranu*, (ur.) Ivan Mimica, Split, 2001., 479–482; JOŠKO BELAMARIĆ, *Izgubljeni Koriolanov vrt*, u: *Zbornik Dana Cvita Fiskovića – Kultura ladanja*, (ur.) Igor Fisković i dr., I, Zagreb, 2006., 61–68.

2
IVO BABIĆ, *Prostor između Trogira i Splita*, Trogir, 1984., 151–180.

3
FRANO IVASOVIĆ, *Kaštel Stari, Kaštel Novi*, 1991., 21; IVO BABIĆ (bilj. 2), 178; MLADEN DOMAZET, MARIN VULETIN, *Donjokaštelanska svakodnevnica 1900. – 1939.*, Zagreb, 2002., 218, sl. 23, 32, 219.

4
Nastanak i kasnije izmjene unutrašnjosti i vanjšine sklopa Garagninovih te njegova funkcioniranja unutar vlastite cjeline, a zatim i unutar naselja, ne mogu se shvatiti bez upoznavanja s društvenopovijesnim procesima, niti bez uspostave odnosa s drugim građevinama Garagninovih, ponajprije s njihovom trogirskom rezidencijom uz čiju je sudbinu izravno vezana. Ovdje temu obrađujemo u kratkim crtama, dok će cjelovita analiza dokumenata u povijesnom,

društvenom i prostornom kontekstu, uz komparativne primjere, biti donesena u opsežnijem radu.

5
Obitelj Garagnin, odnosno Garagnin-Fanfogna, zbog bogatstva arhivske i bibliotečne građe, koja je ostala nakon što su napustili Trogir, predmet je izučavanja mnogih naših znanstvenika. Dugi niz godina Danica Božić-Bužančić, dugogodišnja djelatnica današnjega Državnog arhiva u Splitu, sređivala je i proučavala obiteljski arhivski fond Garagnin-Fanfogna. Ona je rasvijetlila povijest te obitelji u nizu radova, od kojih izdvajamo: DANICA BOŽIĆ-BUŽANČIĆ, *Počeci zaštite spomenika i sabiranja umjetnina u Dalmaciji*, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 18 (1970.), 145–159; La famiglia Garagnin: la sua migrazione in Dalmazia e lo sviluppo delle sue attività, u: *I rapporti demografici e popolativi*, Rim, 1981., 175–195; Trogirski obitelj Garagnin i nacrt za biografiju Ivana Luke mladeg, agronoma fiziokratskog usmjerenja, u: *Vartal*, 1–2 (1994.), 5–37; Južna Hrvatska u europskom fiziokratskom pokretu, Split, 1995. Na tu temu također izdvajamo: FANI CELIO CEGA, *Svakidašnji život grada Trogira od sredine 18. do sredine 19. stoljeća*, Split, 2005.; LJERKA ŠIMUNKOVIĆ, NATAŠA BAJIĆ-ŽARKO, *Iz korespondencije Dominika i Ivana Luke Garagnina*, u: *Građa i prilozi za povijest Dalmacije*, 20 (2006.); LJERKA ŠIMUNKOVIĆ, NATAŠA BAJIĆ-ŽARKO, MIROSLAV ROŽMAN, *Pisma Ivana Luke Garagnina bratu Dominiku 1806. – 1814.*, u: *Građa i prilozi za povijest Dalmacije*, 22 (2008./2009.).

6
Garagninovi su u Veneciji imali kuću u zakupu, vidi: DANICA BOŽIĆ-BUŽANČIĆ (bilj. 5, 1995.), 199; STANKO PIPLOVIĆ, *Zakup kuće u Veneciji od strane braće Garanjin*, u: *Građa i prilozi za povijest Dalmacije* (1977.), 199.

7
DANICA BOŽIĆ-BUŽANČIĆ (bilj. 5, 1970.), 146; (bilj. 5, 1994.), 11–12; (bilj. 5, 1995.), 198; MLADEN ANDREIS, *Trogirsko plemstvo do kraja prve austrijske uprave u Dalmaciji* (1805.), Trogir, 2006., 203, 204.

8
DANICA BOŽIĆ-BUŽANČIĆ (bilj. 5, 1994.), 29.

9
Natpis na pročelju (bez godina gradnje i obnove) spominje FRANO IVASOVIĆ (bilj. 3), 21.

10
MLADEN ANDREIS (bilj. 7), 203.

11
MLADEN ANDREIS (bilj. 10), 203, 204. Trogirski stambena palača Garagninovih sastavljena je od tri sklopa građevina iz različitih razdoblja, međusobno spojenih prolazima iznad ulice. Glavna zgrada, tzv. nova palača, djelo majstora graditelja Ignacija Macanovića iz 1763. godine, u osnovnom je volumenu gotovo jednaka tadašnjoj glavnoj zgradi kaštelanskog sklopa. Trogirski je rezidencija Garagninovih u prizemlju imala trgovine i gospodarske prostorije, iznad kojih su dvije stambene etaže uz uobičajene sadržaje imale obiteljsku knjižnicu i kućni muzej s numizmatičkom zbirkom. FANI CELIO CEGA, *Manji graditeljski zahvati i preinake na kućama obitelji Garagnin u Trogiru tijekom XVIII. stoljeća*, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 38 (1999.–2000.), 48, 49.

12
O planovima i projektima za preoblikovanje trogirski palače Garagninovih početkom 19. stoljeća vidi: ANA ŠVERKO, *Prilozi trogirskoj klasicističkoj arhitekturi*, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u*

Dalmaciji, 42 (2005.–2007.), 375–434; o planovima za uređenje obiteljskog gospodarstva u Divuljama vidi: ANA ŠVERKO, *Ferme ornée* Garagninovich u Divuljama kod Trogira, u: *Radovi Instituta za povijest umjetnosti*, 33 (2009.), 217–225.

13

O takvoj organizaciji ladanjsko-gospodarskog sklopa vidi: AMBROZ TUDOR, *Ladanjska izgradnja prostora hvarske komune*, disertacija, Zagreb, 2008., 167.

14

Ovi nacrti, čiju detaljnu analizu najavljujemo, pohranjeni su u Državnom arhivu Split (dalje: DAS), Arhiv Fanfogna-Garagnin (dalje: AFG), Imovinski spisi (dalje: Im.sp.) 1/VI. Zahvaljujemo ravnateljici Državnog arhiva u Splitu dr. sc. Nataši Bajić-Žarko i voditeljici INDOK-a istog arhiva Haniji Mladineo Mika, koje su nacрте pronašle i ljubazno nam ih ustupile za rad.

15

Zahvaljujemo ravnateljici Državnog arhiva u Splitu dr. sc. Nataši Bajić-Žarko na upozorenju o neobjavljenim imovnicima.

16

Imovnik iz 1798. objavljuje i detaljnije analizira FANI CELIO CEGA, *Oprema kuće Garagnin u Kaštel Starome krajem 18. stoljeća* (u tisku). Imovnici su pohranjeni u DAS, AFG, Im.sp. 1/V.

17

DAS, AFG, Im.sp. 1/V. Za razliku od imovnika iz 1798. u kojemu se kuća naziva *Casa di Campagna* braće Garagnin, u imovniku iz 1848. kuća pripada Dominiku, kao »sua Casa di Castel Vecchio«.

18

STJEPAN ĆOSIĆ, *Dubrovnik nakon pada Republike (1808. – 1848.)*, Dubrovnik, 1999., 44, 87; LJERKA ŠIMUNKOVIĆ, NATAŠA BAJIĆ-ŽARKO, MIROSLAV ROŽMAN (bilj. 5), 15.

19

Portici su među glavnim prostorijama u otmjenim kućama. Često su imali ulogu salona. U splitskim kućama nazivani su *portege*, u dubrovačkim *saloče*, a u šibenskim, kao i u Trogiru, portici. DANICA BOŽIĆ-BUŽANČIĆ, *Društveni i privatni život u Splitu od konca XVII. stoljeća do pada Mletačke Republike*, disertacija, Split, 1976., 41; JELKA PERIĆ, *Kuća u Šibeniku od najstarijih vremena do konca XVIII. stoljeća*, u: *Rad JAZU u Zadru*, II (1955.), 246.

20

Imovnik ćemo detaljno obraditi u posebnom članku.

21

CVITO FISKOVIĆ, *Arhitekt Josip Slade*, Trogir, 1987. Autor obrađuje glavninu nacрта koji se danas čuvaju u DAS, Fond Slade-Šilović (dalje: FSŠ). U knjižici se objavljuje i list projekta s glavnim pročeljem kuće, uz opis i objašnjenje da je riječ o projektu ljetnikovca nepoznate lokacije (str. 32–33). Introvertiranost sklopa ponukala je autora da pretpostavi kako je riječ o ljetnikovcu na slobodnom prostoru. U DAS, FSŠ, 87c, pronašle smo uz objavljeni crtež i list s pripadajućim tlocrtima koji se nesumnjivo odnose na ovu lokaciju.

22

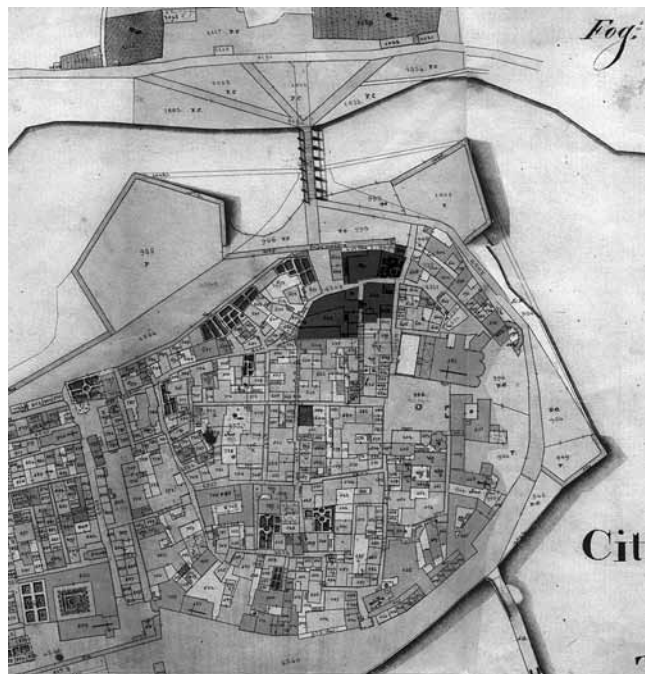
FANI CELIO-CEGA (bilj. 5), 54, 67.

23

FANI CELIO-CEGA (bilj. 15). U međuvremenu je slikar Ruder Andeo Marija (1843. – 1911.), sin Katarine i Antuna, živio u kući u Kaštel Starome.

1. Katastarski plan Kaštel Starog iz 1831. godine. Istaknute su građevine Garagninovich s dvorištem i vrtom (DAS, Arhiv mapa za Istru i Dalmaciju)

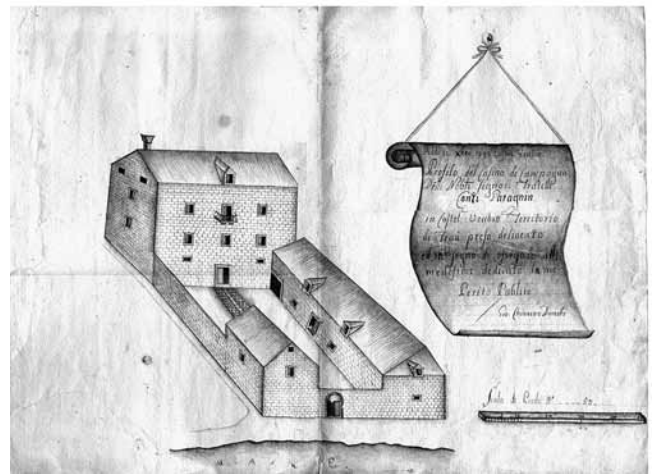
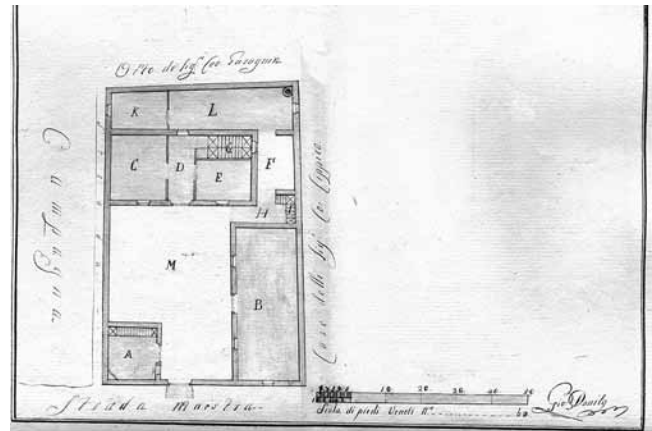
3. Katastarski plan Trogira iz 1830. godine. Istaknut je sklop palače Garagninovich (DAS, Arhiv mapa za Istru i Dalmaciju)

2. Natpis nad dvorišnim portalom nekadašnje kuće Garagninovi u Kaštel Starom. Tekst: NON NOBIS DNE NON NOBIS SED NOMINI TVO DA GLORIAM (Ne nama Gospodine, ne nama, već slava budi imenu Tvojemu; Ps 115:1)

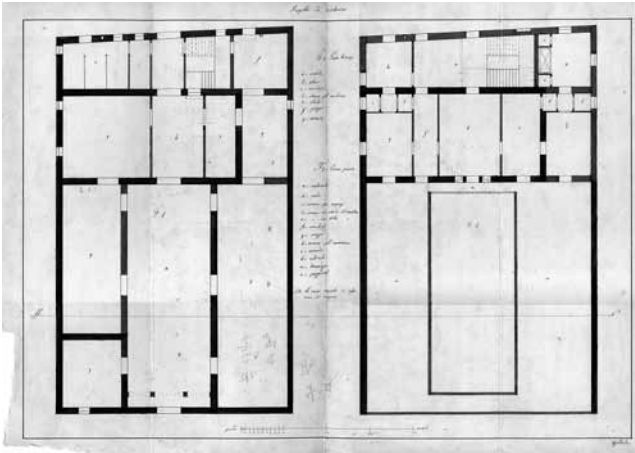
4. Katastarski prikaz imanja Garagninovi u Divuljama iz 1830. godine. Istaknuta je nedovršena ladanjsko-gospodarska vila i granica gospodarstva (DAS, Arhiv mapa za Istru i Dalmaciju)

6. Snimak postojećeg stanja iz 1798. godine, koji je za braću Garagnin izradio I. Danilo. Tlocrt prizemlja (gore) i prostorni prikaz sklopa (dolje) (DAS, AFG)

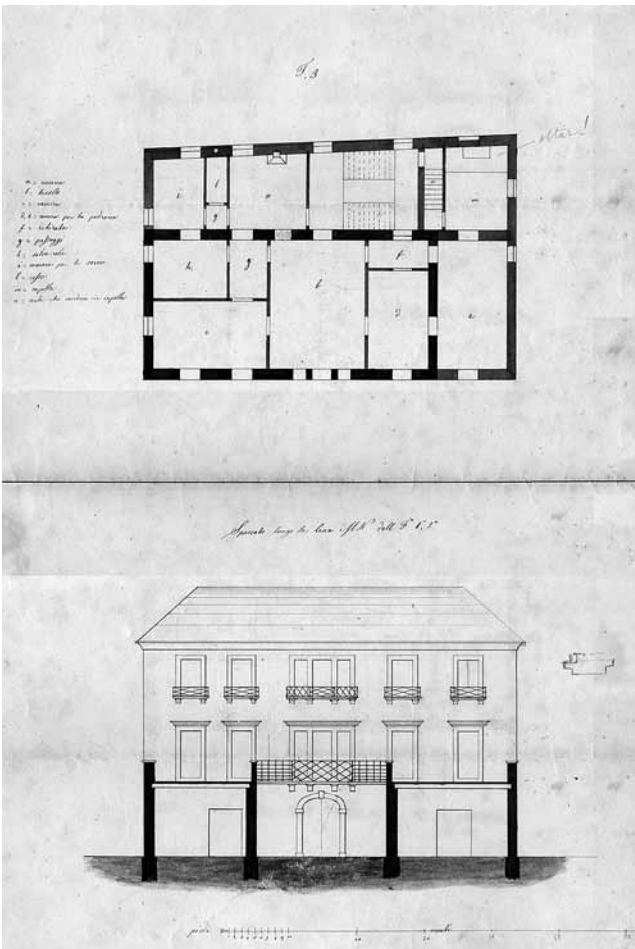
5. Današnji pogled na sklop s kaštelanske obale. Glavno pročelje uvučeno je iza ograđenog dvorišta

7. Projekt adaptacije Josipa Slade, tlocrt prizemlja i 1. kata. Postojeće je stanje označeno crnim, a planirano sivim (DAS, FSS)

9. Razglednica s početka 20. st. s pogledom na *Garajinovicu*. Strelicom je označen sklop Garajinovih (Konzervatorski odjel u Splitu, Zbirka starih razglednica)

8. Projekt adaptacije Josipa Slade, tlocrt 2. kata i presjek kroz gospodarske prizemnice s pogledom na glavno pročelje kuće (DAS, FSS)